

El malson de Paulo Freire

Que la neutralitat no existeix és un fet. La pregunta és quines accions hem de fer davant d'aquest fet

text de **Miguel Nagib**

[03/02/2019]

Foto: Luiz Carlos Cappellano/Wikimedia Commons

Es diu que, durant el seu exili, Paulo Freire hauria tingut un malson el record del qual el va plagiar fins al final dels seus dies. Va somiar que estava en un quiròfan, a punt per ser operat. Aleshores va veure un home al seu costat que semblava sortir d'una porra, bruta del cap fins als peus, sostenint un bisturí.

—“Qui ets?”, Li va preguntar el futur Patró de l'educació brasilera.

—“Jo sóc el metge que us operarà”, va dir l'home.

—“Però ets brut, les mans estan brutes i el bisturí és brut. Ni tan sols vas a rentar-te?”

I el metge va respondre, mentre es rascava la panxa del pacient amb el bisturí:

—“Ho sento, senyor. Paulo, seria inútil. No hi ha cap entorn lliure de contaminació”.

Justificar l'adoctrinament per l'absència de neutralitat és com intentar justificar el robatori per l'existència de l'avarícia

Si el lector ja ha tingut la desagradable experiència d'anar a l'escola d'un nen per queixar-se del professor de geografia que utilitza les seves classes per demonitzar l'agroindústria i glamorar el MST; o el professor d'història que no perd l'oportunitat de parlar del “cop d'estat del 2016”; o del professor de portuguès que obliga els estudiants a llegir articles esbiaixats sobre gènere i feminisme, és molt probable que hagi rebut la resposta següent: “Ei, pare / mare, no hi ha neutralitat!”

“No hi ha neutralitat” és la conducta segura del professor-activista; l'excusa estàndard per justificar la predicació ideològica i la propaganda del partit polític a l'aula.

De fet, si no hi ha neutralitat, no només no és possible que el professor sigui neutre, sinó que és inútil fer-ho, ja que no ho serà mai. Què més hauria de sentir un militant disfressat de professor per cedir a ??? humà? temptació de fer de cap d'estudiants?

La dosi de mala fe incrustada en aquest raonament és enorme. El fet que el coneixement sigui vulnerable a la distorsió ideològica ha de servir d'alerta perquè els professors adopten les precaucions necessàries per reduir la contaminació. En canvi, els militants l'utilitzen per justificar l'adoctrinament.

Ara, la neutralitat no existeix, això només és un fet. La pregunta és quines accions hem de fer davant d'aquest fet .

Ens hauríem de relaxar i donar-nos la llibertat lliure a les nostres passions, preferències, inclinacions i prejudicis? O hauríem de fer un esforç sincer per controlar i disminuir, en la mesura del possible, la influència d'aquests factors? Hauríem d'aprofitar que els estudiants hi són, a la nostra disposició, sense poder sortir de l'habitació, sota la nostra autoritat, segons la nostra avaluació, obligats a escoltar-nos, a llegir el que els enviem a llegir i a estudiar el que els enviem a estudiar, a fagocitar-los ideològicament, de manera que abracin les nostres causes i votin els nostres candidats? O hem de fer tot el possible per respectar la seva llibertat de consciència i creença, i ajudar-los de manera desinteressada en la cerca de coneixement?

Com es pot veure, la qüestió no està en l'esfera de l' ésser , sinó en l' àmbit de l' ésser . No és un problema epistemològic, sinó ètic i legal. Justificar l'adoc-trinament per l'absència de neutralitat és com intentar justificar el robatori per l'existència de l'avarícia.

Pot ser impossible eliminar completament la influència del factor ideològic; però fer un esforç metòdic per reduir i controlar aquesta influència és comple-tament possible. Un ciutadà corrent no està obligat a fer aquest esforç, sinó que és un professor; de la mateixa manera que un cirurgià, tot i que sap o creu que no hi ha un entorn quirúrgic lliure de contaminació, està obligat a realitzar una asèpsia estricta abans d'obrir el ventre d'un pacient.

Miguel Nagib és advocat i fundador de l'*Escola sem Partido*.
Copyright © 2020, Gazeta do Povo. Todos os direitos reservados.

El malson és Paulo Freire

07 de febrer de 2019

Aristòtil Berino

Bloc: <http://aristotelesberino.blogspot.com/2019/02/0-pesadelo-e-paulo-freire.html>

Miguel Nagib, coordinador del moviment Escola Sem Partit, ha publicat ara, els darrers dos dies, un article titulat O malson de Paulo Freire, al diari Gazeta do Povo. Sobretot des del 2015 s'ha accentuat una nova onada d'atacs a la persona i al llegat intel·lectual de Paulo Freire. Des dels anys seixanta, Paulo Freire ha estat atacat per individus i grups polítics. Ja veieu, no dic que sigui contestat, una situació comuna per a qualsevol intel·lectual influent. Ser contradit és normal per a qualsevol pensador. Tanmateix, Paulo Freire forma part d'aquest grup d'intel·lectuals perseguits, l'obra és assetjada i la seva pròpia persona insulta.

L'article de Miguel Nagib s'emmarca en un atac més recent de provocacions que en un debat orientat teòricament per desviar-se del patrimoni de Paulo Freire. Atès l'abast mediàtic d'aquest atac, fins i tot tenint en compte el seu valor intel·lectual insignificant, la universitat ha de discutir els conceptes subjacents a aquest assetjament perquè estem davant d'opinions mundials presents en els debats actuals sobre la societat i l'educació al Brasil. Ignorar aquestes idees per la seva falta de fonament és abandonar la disputa ideològica que es lluita sota el signe de les "guerres culturals" i perdre espai per a aquestes persones que teixeixen un nou i perillós horitzó polític al país.

Aquest és un breu article que tracta el tema recurrent plantejat per Escola Sem Partit, l'adoctrinament a l'aula. El text pretén desmoralitzar la comprensió que, al cap i a la fi, l'educació no és neutral i, per tant, ineludiblement ideològica. Miguel Nagib admet que la neutralitat no existeix, però diu que hi ha una mala fe del militant disfressat de professor que fa servir aquesta conclusió per justificar el suposat adoctrinament que practiquen. Per a Miguel Nagib, el professor ha de fer un esforç metòdic per mantenir la influència ideològica sota control. Esmenta possibles situacions de professors que utilitzen les seves classes per a intervencions en partits polítics, abusant de l'autoritat del professor i el poder institucional de l'escola.

Hi ha un artificio en el text que consisteix a recordar Paulo Freire per relacionar-lo amb el suposat malestar ideològic a les escoles mitjançant la ficció. Miguel Nagib ens parla d'un somni que hauria assotat Paulo Freire des dels seus temps a l'exili. A la sala de cirurgia el metge que operarà Paulo Freire apareix contaminat, brut. Paulo Freire li pregunta si no es rentarà i el metge li respon que seria inútil perquè no hi ha cap entorn lliure de contaminació. L'al·legoria que serveix de malson per a Paulo Freire és una demostració cruel de la fal·libilitat de l'argument que diu que la contaminació ideològica és infranquejable.

La història no només té un mal gust, funciona artificialment per arribar a Paulo Freire i acaba donant el principal problema del text. Paulo Freire i l'adoctrinament ideològic a les escoles són dos elements que intenta reunir Miguel Nagib per demostrar el compromís del "Patró de l'educació brasilera" amb una presumpta conducta errònia freqüent en la professió docent. El major problema del text és que en lloc d'identificar la relació de necessitat entre els dos elements, és a dir, en lloc de mostrar com el treball i la pràctica de Paulo Freire guien el que es podria considerar un grau de rendiment fallit pels professors d'avui en dia. Les escoles, una fallida de l'educació brasilera causada per ell, Miguel Nagib explica una història sense sentit.

Paulo Freire no és una entitat, un ésser absolut, prohibit de ser criticat. Per contra, hi ha molt per tractar en la seva obra. També forma part de la seva grandesa, un extens llegat propici per a la discussió. Les idees van així, enfront del que es va establir per obtenir resultats més satisfactoris. Com he dit al principi del text, això és normal per a la ciència. Criticar Paulo Freire no pot perjudicar els seus entusiastes. De fet, així és com el pensament de Paulo Freire sobreviurà a la seva marxa, basat en el debat sobre el que va escriure i va guiar en la pràctica. Tanmateix, a l'article escrit per Miguel Nagib no hi ha res d'això. Busca traslladar els seus lectors amb l'ús d'una història que pretén ser exemplar alhora que assumeix situacions seleccionades que narra com la realitat de la professió docent.

Per parlar de Paulo Freire amb la pretensió de ser crític i sever sobre el seu patrimoni, és imprescindible aproximar-se a la seva obra i a la seva pràctica. No és el que existeix a l'article de Miguel Nagib. Al llibre més important de Paulo Freire, en el quart capítol, hi ha una secció anomenada "Manipulació", en la pedagogia dels oprimits, que observa ser una característica de la "teoria de l'acció antidialògica". A la manipulació, Paulo Freire atribueix una sensació de conformació i anestesiament de les masses populars perquè no s'ho pensin. No és només una repulsió retòrica que trobem a Paulo Freire sobre la manipulació. Busca demostrar el seu significat en oposició a la concepció de l'educació que defensa, dialogant i alliberadora.

Un lector podria provocar que l'atenció que Paulo Freire dedica al tema hi hagi una advertència al comportament exclusiu de les elits dominants. La pregunta seria, doncs, si la manipulació pot ser part del comportament dels activistes polítics d'esquerres també. Paulo Freire no es va escapar d'aquesta pregunta. A *Pedagogy of Hope*, un llibre escrit per a un retrobament amb *Pedagogia dels Oprimits*, 25 anys després de la seva publicació, Paulo Freire cita i critica les figures de l'educador autoritari d'esquerres i el "militant dogmàtic que treballa en una escola". Paulo Freire també observa que la "lectura del món" de l'educador no s'hauria d'imposar a l'alumne i més, afirma que el paper de l'educador progressista és assenyalar que hi ha altres "lectures del món", diferents i fins i tot oposades a la seva.

Si recorrem l'obra de Paulo Freire, extraurem molts altres passatges en què exposa la seva concepció sobre la responsabilitat democràtica de l'educador. Si hi ha contradiccions al respecte, si altres passatges en la seva obra o fins i tot en la seva pràctica com a educador no coincideixen amb aquesta imatge d'un educador democràtic, cal fer aquesta identificació i discutir-ne el significat. Ara, tractant-se de manera temeraria del llegat freireà i sent vulgar en el tractament de la seva persona, això revela més sobre el caràcter intel·lectual dels seus detractors que no imputa la importància assolida pel Patró de l'Educació brasilera.

I per què ataquen tant Paulo Freire? Aquest seria un tema per a escriure un altre text més detallat sobre el tema, però no és difícil interpretar una de les raons principals. Paulo Freire sempre va tenir molt clar la seva concepció crítica de l'educació. El següent pas a Cartes cap a Guinea-Bissau és força exemplar: "Quan em preocupa el que he de saber, necessàriament em trobo implicat amb què, amb com, amb què i per a qui i amb qui, contra qui i contra qui sap". La crítica radical és un actiu de l'esquerra inabastable per la visió conservadora de l'educació. Qui defensa el statu quo no pot arribar tan lluny com era Paulo Freire, per la qual cosa és el malson.

Per tancar el meu text, una cosa més. Sobre el somni, és curiós pensar que el personatge que ara es recupera de la cirurgia és el president de la República, no Paulo Freire. Per què es va produir aquesta imatge a Miguel Nagib? Qui elevat de fowl i va ser contaminat com estar compromesa sense remei? Un dels mecanismes dels somnis, explica Freud, és el desplaçament. Permet la substitució d'una figura (o personatge) per una altra (o). Conclou.

<https://www.youtube.com/watch?v=2D99OrutDMc>

Escola Sem Partido

—Dr. Miguel Nagib—

392.879 visualitzacions

9 de nov. 2018

48:57 minuts

<https://www.youtube.com/watch?v=-Mlc68kAuA8&list=LL3wxiGoK-ZII2Z3d3yoezIVQ&index=773>

Paulo Freire: el mecenes de l'educació brasilera

El professor Olavo de Carvalho parla del comunista Paulo Freire

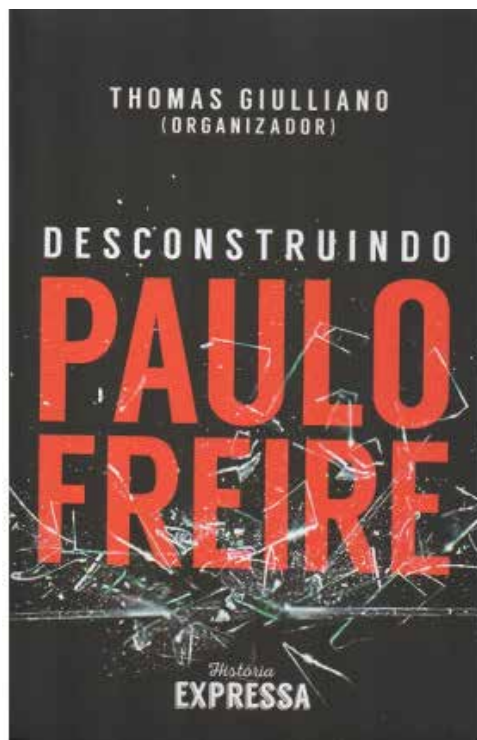
283.052 visualitzacions

18-04-2012

6:31 minuts

Thomas Giulliano

Desconstruindo Paulo Freire

Fitxa tècnica:

ISBN: 9788593891007

Editor: História Expressa

Dimensions: 14 x 21 cm

Pàgines: 280

Idioma: portuguès

Sinopsi de *Deconstruint Paulo Freire*

A partir de les experiències individuals pluralitzades, afirmo, sense por de semblar quixòtesc, que bona part dels nostres vehicles pedagògics, ja siguin els espais universitaris o el mercat editorial, acaben donant suport al totalitarisme pedagògic de Paulo Freire, adoptant un comportament reduccionista equivocat en el camp. d'idees i gregàries en la selecció d'una única manera d'exposar la pedagogia brasilera.

La reputació d'aquest treball està justificada per l'escàs material veritablement analític disponible per als estudis. D'aquesta manera, la producció intel·lectual "Deconstruint Paulo Freire" tracta de complir amb el deure de presentar al públic lector una realitat desconeguda sobre el nostre baluard pedagògic actual, basat en una lúcida metodologia, preocupada d'abordar de forma realista la vida i l'obra de la Patró actual de l'educació brasilera, sense les freqüents irracionalitats que marquen les opinions de l'autor de conceptes bancaris d'educació.

He seleccionat per a aquesta obra textos inèdits d'investigadors de les àrees més variades, ampliant l'abast investigatiu del llibre. Estimulat pel desig de qualificar el debat sobre els nostres problemes pedagògics, sense lligams doctrinals, fonamentats en el desig de pensar la nostra història a la llum de la veritat, evitant embrutar el do del llenguatge, és que deixo a les vostres mans, lectors de caritat, la possibilitat de publicació d'aquesta obra necessària per a la correcta comprensió de les nostres boires contemporànies.

(Thomas Giulliano Ferreira Dos Santos)

Els autors

Percival Oliveira Puggina

Membre de l'Acadèmia Rio-Grandense de Letras, autor de les obres "Pombas e Gaviões", "Cuba, la tragèdia de la utopia", Cròniques contra el totalitarisme i "La presa del Brasil per malos brasileiros", mantenidor del seu lloc web <http://www.puggina.org>, escriptor de diversos portals en línia i columnista del diari Zero Hora.

Clístenes Hafner Fernandes:

Professora d'idiomes i cantant lírica. Fundador de la Schola Classica: centre d'estudi de la saviesa clàssica. Exerceix de professor i professor amb l'àmbit de les cultures llatines i germàniques. Com a músic s'ha dedicat a l'ensenyament de la tècnica vocal i a l'estudi i la interpretació de Lieder (cançons clàssiques alemanyes).

Roque Callage Neto

Professor doctor en ciències socials i relacions americanes amb post-doctorat en economia del desenvolupament. Amb la seva investigació sobre ciutadania social canadenc el 2004, va guanyar el premi "Governador General" del Ministeri d'Afers Exteriors canadenc. Càtedra del Canadà: reptes socials i culturals en una societat basada en el coneixement, de la Universitat d'Ottawa, membre de l'Associació brasilera d'estudis canadencs (Abecan) i autor del llibre "La ciutadania sempre posposada: de la crisi de Vargas del 54 a l'era. Fernando Henrique".

Cleber Eduardo Dos Santos Dias

Pare de l'Església Apostòlica Catòlica Romana, Doctor en Filosofia Medieval per PUCRS, amb millora a les universitats de Porto i Roma. Autoritat reconeguda en Dret Canònic. Investigador expert en els següents temes: "La teoria dels noms i l'abstracció o lògic-lingüística de Pedro Abelardo (Petrus Abaelardus 1079-1142)", "Els processos cognitius a l'edat mitjana", "La benaurança / felicitat a Agustí d'Hipona" i "La Concepció de la Llei a Tomás d'Aquino".

Rafael Nogueira

Llicenciat i llicenciat en Filosofia i llicenciat en dret. Té un postgrau en Educació per la Universitat Metropolitana de Santos. Dirigeix cursos sobre llibres clàssics, una iniciativa que ara té la seu al NEC (Centre d'Estudis i Cultura), sota el títol "Cicles d'estudis clàssics". És un estudiós de la vida i obra de José Bonifácio de Andrada e Silva, que fa deu anys que estudia i que imparteix conferències freqüents, a més de treballar en projectes com la pel·lícula "Bonifácio - El fundador del Brasil" i en els cursos en línia "Os fundadors dels Estats Units" i "La formació del pensament conservador brasiler", tots dos disponibles al lloc web: historiaexpressa.com.br.

Thomas Giulliano Ferreira dos Santos

Llicenciada en Història per la Pontifícia Universitat Catòlica de Rio Grande do Sul, professora dels cursos gratuïts "Deconstruint Paulo Freire", "Brasil segons Machado d'Assis", "Al voltant de Joaquim Nabuco", entre d'altres. Mantenidor del lloc historiaexpressa.com.br i professor regular d'institucions educatives.

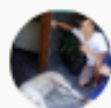

Univers BFF Fa 3 anys

Paulo Freire és el patró de l'analfabetisme brasiler i l'alienació marxista.

👍 312 🗨️ RESPON

▼ [Mostra les 8 respostes](#)

Lucas 78093 Fa 3 anys

Em vaig alfabetitzar pel mètode de paulo freiri

👍 358 🗨️ RESPON

▲ [Amaga les 47 respostes](#)

Gilson Moura Fa 3 anys

kkkkkkkk

👍 12 🗨️ RESPON

Jefferson Gonçalves Fa 3 anys

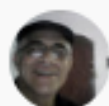
També vaig beure d'aquesta font d'aigua podrida ... kkkkkkkkkkkk
kkkkkkkkkkkk kkkkkkkkkkkk kkkkkkkkkkkkk ... PQP

👍 23 🗨️ RESPON

Moreira 2xA Fa 3 anys

per què kkkkkkkkk

Time Travel Channel El vostre canal d'història Fa 5 anys

Sóc catedràtic d'Història i Filosofia, i dic que Paulo Freire va destruir l'educació al Brasil, el seu mètode és mediocre, només va crear analfabets, estudiants que no poden llegir ni escriure i estan aprovats a l'escola, absurd, el que veig a Paulo Freire és només ideologia marxista; es tracta del marxisme cultural d'Antônio

👍 624 🗨️ RESPON

▼ [Mostra les 75 respostes](#)

Rony Historiador Fa 2 anys

Sóc professor d'història i estic d'acord que Paulo Freire va ser un dels destructors de l'educació brasilera.

👍 144 🗨️ RESPON

▼ [Mostra les 8 respostes](#)

Marcelo Augusto Soneghet Pimentel Fa 4 anys

Paulo Freire va portar les aigües residuals a tothom qui va beure del seu "ensenyament". PT, Paulo Freire, Lula, Dilma, Zé Dirceu, Genoíno, Chico Buarque ... sub-raça de vermells que xuclen la feina i els diners de la classe mitjana al Brasil per donar almoïna als pobres i milions als més deshonrats - sí, hi ha rics honrats i

97 RESPON

Maria Henriques regazzi Fa 9 mesos

Paulo Freire no és més que la disbauxa de l'educació !!!!

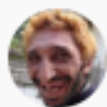
4 RESPON

JOSIAS LIMA Fa 11 mesos

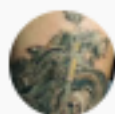
Paulo Freire continua destruint les ments brasileres

4 RESPON

Pentl Gervásio Fa 6 anys

L'educació al Brasil es confon amb l'ideari, de manera que hi ha qui encara perd el temps i sobretot els d'altres amb el fulletó Paulo Freire. Ningú aprèn a pensar o resoldre problemes amb l'educació pública. L'educació pública només serveix per apuntar els "culpables". Moltes universitats públiques resulten cada cop més frustrades i professionals sense valor al Brasil gràcies a Paulo Freire i els seus devots.

José Rocha Fa 1 any

Paulo Freire ?! Resumeixo aquest cuc esquerre: era un entrenador de rucs.

RESPON

Beiramar -ma Fa 4 anys

El vídeo s'explica bé, tot i que l'àudio és baix ... És increïble com aquesta criatura immensa encara està idolatrada per desenes d'imbècils que són "experts" que "ho saben tot", sobretot per (i) dagues i altres que són "intel·lectuals" Marxistes ...

Paulo Freire era un estudiós acadèmic que no produïa res útil, pràctic i funcional

[Més informació](#)

3 RESPON